

פרשת ויצא

אנו רואים כי בכל מאורעות חייו של יעקב אבינו יש מעין פרעון חוב שחייב היה לפרוע על כל העקום והעקוב שארע קודם לכן.

פרשת הבכורה אותה רוכש יעקב, חוזרת היא בבניו - הבכורה ניטלת מבכור בניו ראובן. כיוצא בו, יעקב הצעיר שנטל את הבכורה מעשיו הבכור, זוכה לכך שכאשר הוא מבקש לשאת אישה את האחות הצעירה רחל אותה הוא אוהב, ניתנת לו במקומה רחל הבכירה.

יעקב אף זוכה להערתו העוקצנית של לבן: "לא יעשה כן במקומו... (כ"ט, כ"ו).." כפי שהדבר נעשה במשפחתך..

(מתוך הספר - 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע' - ישעיהו ליבוביץ')

פרשת שבוע – נתנאל ניימן

שבת פרשת ויצא		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	16:22	זמן תפילין /טלית	05:23←05:18
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:52←08:49
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:22	מנחה וערבית	16:30
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	16:39←16:41
צאת השבת	17:17	ערבית	20:10

אחות תורנית : נטע בן עמי

שבת
שלום

עם ישראל חי

לא קל היה להיות יעקב אבינו. המעיין בפסוקי חומש בראשית, ימצא הבדל בולט מאוד בין יעקב אבינו לבין שני האבות שקדמו לו – אברהם ויצחק. יעקב אבינו, בניגוד לאבותיו, נאלץ לשרוד מאבקים עוד בטרם נולד. כבר בהיותו ברחם אימו, הוא היה נתון במאבק מול עשו, כפי שמתאר המדרש על הפסוק "ויתרוצצו הבנים בקרבה", שעשו ויעקב פרכסו לצאת מרחם אימם, בכל פעם שרבה עברה ליד בית מדרש או להבדיל ליד בית עבודה זרה. גם לאחר שנולד, המשיך מאבקו מול עשו. בהמשך הדרך הוא נתקל בקשיים לשאת את אהובתו רחל לאשה, הוא נאלץ לתכנן תוכניות מורכבות כדי לקבל שכר על עבודתו, לאחר מכן שוב הסתבך עם עשו, ומאוחר יותר נדרש להתמודד עם המאבקים הפנימיים שבין ילדיו, מכירת יוסף וכו'. לאור כל אלה, נקל להבין את דברי יעקב לפרעה, בסוף חומש בראשית. במענה לשאלת פרעה על מספר שנות חייו אומר יעקב: "מעט ורעים היו ימי חיי..."

בפרשתנו אנו מלווים את הנסיונות והאתגרים שליוו את יעקב בבית לבן. גם שם, שום דבר לא הלך בקלות. יעקב ביקש לשאת את רחל, וקיבל את לאה, ושוב ושוב הוא נדרש להתמודד מול רמאותו המקצועית של לבן. פרשת ויצא מתארת כיצד לאחר תקופה קשה של עשרים שנות עבודה והישרדות הקב"ה מצווה על יעקב ליטול את כל מה שיש לו ולעזוב את בית לבן. יעקב קורא לרחל וללאה אליו, כדי לשתף אותן ברצונו לעזוב. הוא מצליח לקבל מיד את הסכמתן, ואז המשפחה כולה משוכנעת בצדקת הדרך, הוא נוטל את כל משפחתו ואת כל רכושו ויוצא מבית לבן. כעבור שלושה ימים, לבן מתארגן ליציאה למרדף אחר יעקב, ואז הקב"ה מזהיר אותו: "השמר לך מדבר עם יעקב מ טוב עד רע". ה"כלי יקר" בפירושו לתורה מציין שהקב"ה אסר על לבן שלושה סוגי קשר עם יעקב: דברי טוב, דברי רע, וכל מה שביניהם. בבואו להסביר את חומרת האיסור הגורף אומר ה"כלי יקר" כך:

"...ראשונה אסר לו לדבר עימו מ טוב, דברים טובים וניחומים, כי טובתם של רשעים, רעה היא אצל צדיקים, לפי שעל כל פנים לבבו של הרשע להרע לצדיק, וכשהוא מדבר עמו טובות, ודאי כל דבריו על צד החנופה כדי שלא יהיה הצדיק יודע להזהר ולהשמר ממנו..." (כלי יקר, בראשית ל"א, כ"ד)

חז"ל לימדו אותנו שכל מה שאירע לאבות – אירע לבנים.

עד היום, לא תמו המאבקים שלנו, צאצאי יעקב, מול כל אויבינו מצאצאי עשו ולבן. אולי כדאי גם לנו, לנסות ללמוד ממעשיו של יעקב את הדרך הנכונה ללכת בה. כל מהלך משמעותי שברצונו להפעיל כנגד הקמים עלינו, צריך שיהיה מוסבר ומתואם עם כל חלקי המשפחה. ברגע שכולנו מבפנים מאוחדים בצדקת דרכנו – ניתן לפעול ולהעז לצאת לדרך אפילו כאשר ברור שהאויב עוד לא ויתר, והוא עוד מנסה לנהל נגדנו מרדפים. בנוסף, נשתדל לזכור את אזהרת ה"כלי יקר", לשים לב תמיד לאינטרס הברור המניע את כל מה שנציגי האויב אומרים, ובעז"ה גם במאבקי הנוכחיים נתגבר וננצח.

מי כמוכם, קוראי שורות אלה, יושבי ק"ק סעד, יודע מה טיבה של השליחות לעמוד בגאון אל מול האויב, להיות מלוכדים פנימה, ולא ליפול למניפולציות הבאות מבחוץ. תחזקנה ידיכם במשימת הקודש שמוטלת עליכם בכל התקופה האחרונה בכלל ובימים האחרונים בפרט, ובעזרת ה' תזכו בקרוב, לראות בבניין ציון וירושלים, בהרמת קרן ישראל, בהשכנת שלום בארץ, ובנתינת שמחת עולם ליושביה. בא-לוקים נעשה חיל והוא יבוס צרינו! חזקו ואמצו מאוד, ויהא ה' עמכם!

תואר כראלי

ציון 80 שנה לאירועי "ליל הבדולח"

ביום חמישי שעבר, נערך ערב לימוד לציון 80 שנה לאירועי ליל הבדולח. את הדברים הבאים נשאה **יוכבד גולד** שהיתה עדה לאירועים אלו.

ליל הבדולח – ט"ז בחשוון תרצ"ט [8.10.1938]

בשבת הראשונה לאחר שהיטלר עלה לשלטון ב-1933, הלכתי עם אמי לבית הכנסת, וראינו את החלונות של החנויות של היהודים שבורים וכתבו עליהם בגדול: "JUDEN - הכניסה אסורה". במשך חמש שנים גזרו עוד ועוד גזירות על היהודים. ובתקופה שלפני ליל הבדולח ההנהגה הנאצית לא היתה מרוצה מהקצב האיטי של הגירת היהודים מגרמניה. ונגזרו גזירות כלכליות שהלכו והחריפו, והקשו על היהודים לחיות.

בשבעה בנובמבר 1938 ירה **הרשל גרינשפן** צעיר יהודי-גרמני בן 17 ב**ארנסט פוס-ראט** איש השגרירות הגרמנית. במכתב הוא כתב שהוא עשה זאת כי משפחתו הוגלתה לפולין, יחד עם 12,000 יהודים נתיני פולין. למעשה הוא רצה להתנקש בשגריר עצמו, והרג אחד מאנשי השגרירות.

אבי [שהיה רב בברלין] קיבל באותה העת צו גירוש, אבל הוא התחבא אצל משפחה שאבי המשפחה כבר גורש, וכך ניצל. כתוצאה מההתנקשות התחילה התארגנות עממית (למראית העין) להתנקם ביהודים ולפגוע בדברים הקדושים והחשובים להם. כמובן הפוגרומים היו יזומים וקבלו עידוד של פעילי המפלגה הנאצית: היטלר, גבלס ואחרים.

את הרס בתי הכנסת אני זוכרת היטב, ועוד מהדהדים בראשי הפטישים והכלים הכבדים שהרסו את בית הכנסת הגדול בברלין, שהיה בית כנסת של הרפורמים: ספרי התורה נזרקו לרחובות ושם ההמון התפרע וקרע אותם רקד עליהם ושרף אותם וכן שאר ספרי קודש. בית הכנסת שלנו שהיה צמוד לבית הספר "עדת ישראל" ולא שרפו אותו, והמשכנו עוד תקופה קצרה להתפלל שם. למחרת שריפת בית הכנסת הגדול הלכתי לבית הספר, ורוב הבנות כבר לא היו. רבות מהם נלקחו או גורשו לפולין או למחנות. בית הספר יחד עם בית הכנסת הוחרמו על ידי השלטון, והם הפכו למשרדי הדואר של השלטון הנאצי.

הורי התחילו בהכנות לעבור להולנד, על פי הזמנת מלכת הולנד, יחד עם עוד רבנים מגרמניה. [שם נאלצו להסתתר במשך שנים בתקופת המלחמה, אך זה סיפור בפני עצמו]. ואני התחלתי בהכנות לעלות לארץ ישראל. בתקופה הזאת הייתי אצל דודתי בפרנקפורט, וגם שם ראיתי את הרס בתי הכנסת שנחרבו עד היסוד. מיד לאחר שהורי יצאו להולנד עברתי לגור עד שעליתי ארצה ב**באד קייסינגן** אצל סבא וסבתא שלי, וגם שם ראיתי הרבה בתי כנסת שרופים ומנותצים, כולל בית הכנסת הגדול שסבי היה הרב שם.

למעשה יש לראות את ליל הבדולח כתחילת השואה ורצח היהודים.

ליוסי גרינפלד אתך באבלך במות אחיך

אברהם גרינפלד ז"ל

קיבוץ סעד

"ונשמרתם לנפשותיכם" – ואה קשור קורקינט וסטריטר בשבת וחג?

זה זמן רב שנושא זה מטריד אותי מאד ואני מתלבטת האם לכתוב או לאו.

סטריטר, תלת אופן וקורקינט – בשבתות וחגים באיזור בית הכנסת. מותר, בוודאי שמותר. שאלתי את הרב. רק מה עם כבוד אווירת השבת והחג, שבגלל ריבוי הילדים המשתמשים במכשירים אלה בזמן התפילה ואחריה הפכו למטרד וגם לסכנה. כן, סכנה שמי מהחמודים והחמודות ייתקל במי מבאי בית הכנסת בבואם להתפלל או ביציאתם בתום התפילה.

האם כל כך קשה ללכת בניחותא לבית הכנסת? חסרים עיסוקים לילדים שלנו שלא מסוגלים להיות בבית הכנסת? אם כבר באים, למה הם לא עם אימא או אבא ויספגו את אווירת השבת או החג בבית הכנסת ולא מחוצה לו? על מי להשגיח עליהם?

לי קרתה כבר מספר פעמים "כמעט תאונה" – כיוון שהילדים לא מסתכלים לאן הם מדוושים, והרבה פעמים הם עסוקים בדיון ודברים עם חברים המדוושים לידם או מאחוריהם ולא שמים לב שיש אנשים מכל הגילאים באזור. פעם אחת כמעט ונפלתי בדרך לעליה במדרגות כיוון שחמוד אחד שהגיע בטיסה חתך בלי להסתכל לכיוון כי היה עסוק בלצעוק על חברו שמאחוריו וראשו היו מסובב לאחור.

בזמנו, גם לילדינו היו תלת אופן או קורקינט. (אחרי עידן ההלנה בבתי הילדים) אף ילד לא העלה בדעתו להגיע לבית הכנסת עם הכלי הזה. ההורים לא היו צריכים אפילו להסביר להם למה. זה היה מובן מאליהם. אם היה צריך להשגיח על ילדים שלא היו מסוגלים להיות עם אחד ההורים בבית הכנסת – האימהות היו נשארות עם הילדים. הקב"ה שומע את תפילותינו גם מבתנו.

ראו כאן טעימה של התכתבות בקבוצת הוואטסאפ של נשות סעד :

"...הסטריטר של בני נלקח בזמן מסיבת החתנים מליד..." ותגובת אחת הנשים : "...חושבת שזאת בכלל סוגיה שצריכה לעלות. הקלות שיש לילדים לקחת דברים שלא שייכים להם, לנסוע עליהם ולזרוק אותם איפשהו.. לנו זה קרה עם הקורקינט של בנו שנלקח... אנא דברו עם ילדיכם שיהיה שיפור בנושא..."

והתגובה שלי (שכמובן לא זכתה אפילו בתגובה אחת) :

בסוגיית הסטריטר והקורקינט וכו' – משהו יכול להסביר לי את המנהג הזה להסתובב בקיבוץ בשבת וחג ולהגיע לבית הכנסת עם אלה, לזרוק אותם באמצע הדרך או הרחבה וכו'? כל כך קשה לשמור על אווירת השבת/החג וללכת בניחותא? לי אישית זה מאד מפריע ולדעתי זה פוגע באווירת השבת והחג. האם זה ייגמר רק כאשר חו"ח משהו ייפגע?

וכמו שכבר ציינתי – אף תגובה... דרשני.

באה אל

לרנן פלמה
לראל סיוט האסלול ביחידת "כפיר"
אלה והצלח בהמשך הדרך!
קהילת סעד

הכרת הטוב

חוגגים שישים ומברכים את מי שהביאנו עד הלום

רמי שריד, דרור איל, שולה אריאל, רונית סלנט, משה אש, יעל רוזנטלר, ברוריה כהן
תמר גוטמן, תמי רון, גדי סימון, שייקה אל-עמי, אמיר מלאכי, הושע בן-שלום, חגי נהיר
נעם קום, דידי אפלבוס, אלי כוכבי, רון אפשטיין, אשר עברון, אלדד רוזמן, דוד דרורי.

הזמנה זו נתן לי דוד דרורי. ההזמנה הפתיעה אותי. לימדתי כיתה זו שנתיים בהיותם בכיתות ח' ו ט', ומה הן
שנתיים מתוך 60:

בדרך כלל לא נוח לי באירועים מעין אלו, אבל כנות ההזמנה וההגדרה ה"מוזרה" של האירוע לא אפשרו לי שלא
לבוא.. ההגדרה היתה: "הכרת הטוב".

לערב זה הוזמנו: הורי החוגגים, המטפלות שלהם וכן מורות ומורים שליוו את הכיתה לאורך השנים.
היתה זו שעה מרגשת. בני הכיתה "העלו משואות" וסיפרו על הטוב שהושפע עליהם בבית ובקיבוץ, על הגישה של
"לעשות את הטוב", על הערכים שספגו והם מלווים אותם, על "טוב" שהושפע עליהם ועיצב במידה רבה את
חייהם. לדבריהם הטוב הושפע עליהם על ידי מערכת הקיבוץ, עלי ידי חברי קיבוץ רבים וגם לנו הנוכחים יש חלק
בכך.

כולנו יודעים שבמצבים של אור קיים גם צל. בערב זה נחשפנו גם לקטעים של כאב, קטעים שחטאנו בהם בזמנו
באי הבנה, אך היה זה כאב מוחל ומתפייס.
נתפלל עם משורר התהילים (י"ט): "שְׂגִיאוֹתַי מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נֶקְנִי".

זה היה ערב של התעלות, של חיפוש הטוב והדגשת הטוב.
תודה לכם בני ובנות הכיתה.

רכ"ט'

אֶנְחוּס וּלְכָל אֲנֵהֶלֶת ח"י

תודה גדולה על ניהול המצב האחרון.. וגם זה שלפניו..

זה הופך למובן מאליו שבסעד מצבים כאלה מנוהלים ביעילות, ובהתחשבות, אבל אנחנו יודעים שמאחורי
הקלעים, בצניעות, אתם פועלים לילות כימים למען הציבור.

לכל אנשי הצוות מגיע ישר כוח ותודה מעומק הלב. אני בטוחה שאני מדברת בשם רבים מקהילתנו.

שרה פולק

יִלְדֵי הַכִּיתָה' חוֹלְדִים שִׁשִּׁים..

ביום חמישי שעבר התכנסו במועדון, כיתת בני המשק הסעד שחגגו יום הולדת 60, יחד עם המטפלות, המחנכות וההורים (שעדיין עימם).

את הדברים הבאים נשא שייקה אל עמי:

ילדות בסעד.. אמנם התפזרנו ונפוצנו על פי כול הארץ, בגרנו וכבר נכדים ונכדות משתעשעים בחיקנו.. אך שורשינו וזיכרונותינו נטועים עמוק עמוק באדמת הנגב ובמרחבי הקיבוץ. מחוברים לכול המתרחש, מצטערים בצער ושומחים בשמחותיו.. ולכולנו שמחה גדולה בשנים האחרונות בבואנו, לקיבוץ המתחדש והמתרגש.. לדשאים המתרוניים משמחת ילדים, ולביה"כ המלא מפה לפה.

ילדות בקהילת קודש סעד.. והזיכרונות של אנשים בצלם א-לוהים ואדם שכוננו את הוויית חיינו, שרבים מהם כבר אינם עוד עמנו בדרכי החיים, אך זיכרונם עמנו תדיר. ילדות בסעד זה לדהור עם רלי על הווספה לפרדס או לעזה, תורנות חליבה בשבת בבוקר עם ישראל בן שלום, לזלול מהשניצלים של ציפורה, ולצמוח עם תפילותיהם של ידידיה בשחרית ודרורי במוסף בימים הנוראים.. זה לכוון שעון ע"פ שמעון אש, לשמוע את קולו של רוזמן רועם באסיפה, להתגלגל מצחוק עם רוחלה, ונהיגות ראשונות על טנדר הפגיו עם שרול שריד. ילדות בסעד זה לדעת ששוודר זה טובה דרורי ותופרת זו אסתר רון, שאיש סרגל זה חיים אפשטיין, פטיש ובית זה חורכה, שער הנגב זה ליבל, וכובד ראש זה מנחם אפלבוים. זה קומזיץ ראשון עם נהיר, להתחנך תחת ידי מיכה המנהל האולטימטיבי, לעשות צעדים ראשונים ברפת עם אלי מלאכי, ולהרקיד עם אבא את כול הקיבוץ ואורחיו בהקפות השניות שלא ראה הנגב כמותם. ילדות בסעד זה לגדול יחד עמכם אבות ואימהות, מטפלות ומחנכות, חברים וחברות אוהבי אדם ויראי א-לוהים, אלו שזיכרונם עמנו תדיר, ואתם הנוכחים כאן שתיבדלו לחיים טובים - שהיקפתם אותנו כחלק ממשפחה גדולה, שהייתם חלק מרקמת חיינו, וצורבים כה עמוק בזיכרונותינו..

"זכירה היא בריאות".. איך אפשר לשכוח? אנו איננו שוכחים את ריבוננו של עולם, את יציאת - מצריים, את השבת, את ירושלים, וגם את ההיפך איננו שוכחים, את עמלק. זכירה היא מצב של בריאות, של נורמליות, של קשר לעניינים, זכירה אורגנית, חיוניות. ולהיפך, שכחה היא חולשה, תלישות, התנתקות ממה שהיה, ולעומתה זכירה היא דביקות". [הרב צבי יהודה הכהן קוק..] לכבוד אבותינו ואימהותינו אלו שכבר לא עמנו, ואתם שעמנו ותיבדלו לחיים טובים וארוכים.. אני מבקש להזכיר ולנגן את אחד מהניגונים המכוננים, שנהגנו לנגן ב"עונג שבת" המיתולוגי בבית המדרש, לעת צאת השבת, שרבים וטובים נטלו בו חלק. "מְזֻמֹּר לְדוֹד ה' רָעִי לֹא אֶחָסֵר. בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל-מִי מְנַחוֹת יִנְהַלְנִי. נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי-צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ. גַּם כִּי-אֶלֶף בְּגִיָּא צִלְמִוֹת לֹא-אֵירָא רָע כִּי-אֶתָּה עִמָּדִי שֶׁבִטָּה וּמִשְׁעָנֶתָּה הִמָּה יִנְחַמְנִי. תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֶחַן נֶגֶד צַרְרִי דְשִׁנְתָּ בְּשִׁמְן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוֹיָה. אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה' לְאֶרֶץ יְמִים". (תהילים כ"ג)

ובאור הזיכרונות, ובחסדו של הניגון, עולים בי דבריו המופלאים של ר' מנחם מנדל מקוצק, ששאל פעם את תלמידיו "היכן הוא מקומו של אלוהים?.. השיבו לו – והרי פשוט הדבר, ככתוב.. "מלא כול העולם כבודו".." השיב להם הקוצקר – אז כתוב... רוצים אתם לדעת היכן הוא מקומו של אלוהים?.. במקום אחד בלבד.. רק במקום אליו נותנים לו להיכנס..". תודה לכם הורים יקרים, מטפלות ומחנכות על מרחב פתוח של אהבת א-לוהים ואהבת אדם שאיפשר לנו להתגלות ולצמוח בו, ולהיות מי שהננו.

חולצ'יט יוט הולצ'יט 60

הזמנה יפה ומחממת לב בישרה לקבוצה מבני סעד, להוריהם ולצוות החינוכי מהגן ועד התיכון על התכנסות במועדון לחבר. 3 מתוך 23 בני הכיתה קבעו את ביתם בסעד.

היוזם והמפיק של הערב היה משה אש היקר והנמרץ. הבאים התקבלו במאור פנים, במרק חם ובמזנון בריא ומעוצב בחן. התכנית הייחודית כללה טכס העלאת משואות בזעיר אנפין (נרות קטנים על עוגת יום הולדת) שהודלקו ע"י 6 מבני החבורה. סיפוריהם האישיים האירו פינות מילדותם, כולל קשיים ומצוקות שלא קיבלו מענה ושכיום מטופלים באופן מקצועי.

פתחה את הערב תמי רון וסיימה אותו אינס שברכה בשם ההורים בתוספת סיפור משעשע על מעללי שולה בתה השובבה.

ההורים והמחנכים רוו נחת מהילדים שגדלו לתפארת (ביניהם גם אדמו"ר חסידי..). וכולנו כאחד אסירי תודה והערכה למשה-היחיד והמיוחד- שזיכה אותנו בחוויה מרגשת.

האמא של נעם..

כראלה קוט

מה אפשר לשים במיחזורית?

במיחזורית ניתן לשים בקבוקי פלסטיק בלבד. כמו כן, אין כבר צורך להפריד את הפקק מהבקבוק. את הבקבוקים הגדולים יש להכניס לפתחים הגדולים, הנמצאים לרוב בחזית המיחזורית, בפינה השמאלית למעלה.

ההגדרה הכללית היא שבמכלי האיסוף יש לשים 'בקבוק עם פקק' (לאו דווקא עם הפקק פיזית, אלא בקבוק העונה להגדרה זו). לעומת זאת, מכלי חומס לא – הם עונים להגדרה של 'מיכל עם מכסה'.

זאת אומרת, ניתן להכניס למכלי האיסוף בקבוקי שתיה, בקבוקי חלב, בקבוקי שמפו, סבון כלים, שמן, קטשופ, חומרי ניקוי וכד'. כמו כן, אין כבר צורך להפריד את הפקק מהבקבוק. לרוב, מיקום הפתחים הגדולים נמצא בחזית המכל, בפינה השמאלית למעלה.

אין לשים במיחזורית מכלי מזון מפלסטיק שאינם בקבוקים, מסיבות הקשורות למערכת האיסוף ומערך המיחזור.

חשוב לציין, כי אנו לא ממחזרים ו/או אוספים שקיות, והמתקן הקיים בצמוד למיכל הוא שרות בלבד, ומקביל למעשה לפח אשפה. האחריות על פינוי השקיות חלה על הרשות.

אלי סימון

מה חדש בספריית הילדים?

בקיץ האחרון, חודש ציור הקיר של הספרייה - **תירס חם**, לאחר 15 שנה על ידי קייטנת הנכדים ועל כך תודה גדולה לנכדים, נצבעה מחדש רחבת הכניסה ותוקנה מדרגה שבורה, נקנו אדניות צבעוניות ונשתלו שתילים ונקבע שלט חדש על דלת הכניסה בעזרתה של חגית גולן.

פתחי אוורור עגולים, שהיו בעבר פתחי האוורור של מקלחות הבית הכולל בימי ההלנה המשותפת והיום זהו אזור הספרים לגיל הצעיר, נאטמו ונצבעו בצבע טורקז, שינוי קטן ויפה.

בחודש האחרון התקבל מענק מקרן גולדברג וק"ל בסך 2,500 ₪, לרכישת ספרי מקור לילדים, נרכשו 70 ספרים והם מוכנסים לאט לאט למחזור הספרים.

בעזרת המועצה נרכשו עוד הרבה ספרים חדשים וגם הם מוכנסים בהדרגה לספרייה.

בשבת ממשיכה להתקיים תורנות השבת שמושכת קהל ילדים רב, אני רק מבקשת להקפיד על סדרי ההשאלה ולשמור על הספרים, כי פעמים רבות לאחר שבת יש בלגן בהשאלות ומודה בהזדמנות זאת לשבע התורניות ולתורן שפותחים את הספרייה בשעה שמתאים להם יותר לנוח.

מתוכנן להיפתח חוג ספרייה לילדי הבית הכולל בספרייה.

שעת ספור מתקיימת כמה פעמים בשנה בימי ראשון אחה"צ, כשהשאיפה היא להגיע לפעם בחודש, מבוקשים הורים, סבתות וגם סבים מתנדבים, ניתן לפנות אלי או לדקלה גינזברג.

יש תכניות לעתיד, לפתוח את הספרייה יום נוסף אחה"צ ולקיים פעם בשנה אירוע ספרותי קנוי בנוסף לאירוע שבוע הספר שמבוסס על כוחות מקומיים. נודיע לציבור בהמשך.

בהצלחה לכולנו!

נ' קס

מצפה חדש לך

במוצאי שבת, יצאתי בלילה למרפסת לסגור את הדלת בחוץ ופתאום קפץ עליי חתול. נבהלתי מאוד ומרוב בהלה נפלתי ולא יכולתי לקום.

הסתכלתי כה וכה, ולפתע הופיע נער כבן 15 שעזר לי לקום ברגישות ובנכונות מדהימה.

לאחר בירור, נודע לי שמו של הילד שעזר לי. המון תודה לו על המעשה היפה שעשה.

א'נס אריאל

מהלך המשפט

שוב סיימנו "סבב" של הסלמה מול שכנינו ממערב. סבב שהחל בעוצמה רבה וגרם להשבתה של יומיים בעבודות המשק השונות. אני מקווה שגורמי השלטון ידעו גם להסתכל לעסקים ולאזרחים בעיניים ולתמוך בכל אותם אלו שניזוקו מההשבתות הללו.

אינני רוצה להביע את דעתי על אופן סיום ה"סבב" והסיבות שגרמו לכך. אני מניח שרוב הנסתר על הגלוי ואולי טוב שכן.

ולפחות נודה ליושב במרומים שגם "סבב" זה לא גרם לנו נזק ולא נפגעים. וכמובן לצוות צח"י ולעומד בראשו על ניהול המשבר במקצועיות ובמסירות לטובת כולנו.

ונחזור למשק.

אנו עסוקים בגיבוש תוכנית העבודה לשנת 2019. התהליך של גיבוש וכתובת תוכנית העבודה הוא תהליך מעניין, סבוך מלמד ומאתגר.

התחלנו בסבב הצגת התוכניות של הענפים שכבר סיימו את הכנת התוכנית לדירקטוריונים השונים וב 25.12.2018 נציג בע"ה את התוכנית הסופית לאסיפה אחרי שזו תאושר ע"י הדירקטוריון.

מטע

היבול השנה רב. כידוע, האבוקדו הוא גידול סירוגי, כלומר כמות היבול נעה בין שנה לשנה - שנה של יבול רב ושנה של פחות יבול.

אנו נמצאים בשנה של יבול רב על העצים, מנגד המחירים בשוק, כרגע נמוכים. אנו מעריכים שהפגיעה במחירי הייצוא לא תהיה גבוהה שכן בארצות היעד שלנו – ארצות אירופה. בחודשי הייצוא יש עדיין חוסר.

כמו כן ישנם שווקים "צעירים" שרק גילו את האבוקדו, בהם כל שבר אחוז של תוספת בצריכה, משמעותה אלפי טונות רבים. שווקים כמו מזרח אירופה ויותר מכך המזרח, הם שווקים שרק מגלים את האבוקדו ופיתוח נכון שלהם ייצור המשך הגדלת ביקושים גם בעתיד.

לפי החלטת הדירקטוריון, בשנה החולפת נטענו 120 דונם. ויש בצנרת תכנון לנטיעת 120 דונם נוספים. לפני ההחלטה על הנטיעה הדבר יובא לדיון נוסף.

נס שמנים

הפעילות עוברת בצעדים גדולים אלינו הביתה. המכונות נכנסות בזו אחר זו לעבודה והשמן כבר זורם בצינורות. כחלק מהרצון לאפשר לנס שמנים להתפתח ולגדול, העברנו את פעילותו של אשר גולן למשכנה החדש בלול 5 לשעבר ששופץ והוכשר עבור כך והעברנו את השטח לטובת נס שמנים.

בראשות החברה - דני רפפורט, רותם אלברט ומתניה רפל עסוקים מאוד. מצד אחד ניהול הפעילות השוטפת של החברה באתר בכיסופים מצד שני הקמת המפעל כאן ומצד שלישי הרחבת וביסוס המערכת השיווקית בחו"ל. הפעילות רבה ומבורכת.

בכוונת נס שמנים לערוך חנוכת הבית הכוללת סיור מודרך לכלל בית סעד "ברוב עם הדרך מלך" – פרטים על כך יפורסמו בהמשך.

רפת

ימים של חוסר וודאות עוברים על הענף. ההסדרה המכונה "מתווה לוקר" אמורה להסתיים בסוף שנת 2019. פקידי האוצר והחקלאות יחד עם נציגי החקלאים מהמושבים והקיבוצים ונציגים של התנועות האיגודים ומועצת החלב ישבו על המדוכה בתקופה האחרונה בניסיון להחליט על מסלול חדש אשר יבטיח את המשך ההסדרה בענף. בשבוע שעבר נחתם אחד שכזה. אנו עסוקים בלמידתו והבנת המשמעויות העולות ממנו לענף בכלל ולרפת שלנו בפרט. גם ברפת אנחנו עמלים לתוכנית העבודה שבודאי תושפע מהמסלול החדש. כחלק מההיערכות למשמעויות העולות מהמסלול החדש אנחנו בוחנים גם את האפשרויות השונות לאפשר לרפת לצמוח ולגדול. צוות התכנון כבר עמל על התוכניות מזה זמן. הכל תלוי בהכל ולכן ברגע שנבין את המשמעויות לעומק נוכל להחליט באיזה מסלול הולכים. כמובן שנביא את הדבר לידיעת הציבור לכשיבשיל.

נופר – סעד

השמש, למזלנו, ממשיכה לזרוח בעקביות. לוחות החשמל הסולארים על הגגות ממשיכים לייצר חשמל לאחרונה פורסמה הסדרה חדשה המעודדת יזמים להמשיך ולהשקיע בפרוייקטים כאלו בכדי לעמוד ביעד הממשלתי הנדרש ע"י ה OECD, המדבר על הגדלת אחוז ייצור החשמל ממקורות מתחדשים מתוך סך הייצור. נופר סעד הציגה לדירקטוריון פרוייקט של הגדלת "החוזה הסולרית" שלנו על גגות הקיבוץ. הפרוייקט אושר ואנחנו נמצאים כבר בסוף שלב סקר החשמל הנדרש ע"י חברת החשמל. ובשנת 2019 נראה גגות משמעותיים נוספים בסעד המכוסים בפאנלים סולריים שייצרו חשמל. הפרוייקט כדאי מאוד ומייצר מזומנים עם סיום ההקמה. - "לעולם בעקבות השמש".

גזר

העונה החלה, אנחנו לאחר 2 חלקות באדמות סעד ולקראת חלקה נוספת שניכנס אליה בעזרת ה' ביום ראשון. התוצאות המקצועיות סבירות. מצב השוק טוב מאוד. מהלכים שנעשים בשוק המקומי בעזרת השיווק המשותף, לנו, לדורות, אור הנר ועלומים, מראה סימנים חיוביים. המחירים בשוק גבוהים. השילוב של חוסר גזר יחד עם תיאום הדוק משיא תוצאות. אנחנו נמצאים לקראת סופו של גיוס מנהל חדש לגזר. אני מקווה שבמהלך שבוע הבא נשלים את המהלך ונמנה את המנהל הנבחר. במקביל לתהליך האיתור והגיוס, אנחנו עסוקים ביצירת התנאים וגיבוש ההסכמות שיאפשרו את מימוש ההחלטה להחזיר את האחריות על גידול הגזר לגד"ש. 2 ישיבות כבר נערכו, בהן עלו נקודות חשובות. זמן היעד לביצוע המעבר הוא ב 1.1.2019. אני סמוך ובטוח שנשלים את התנאים המקדימים לצורך ביצוע המהלך בצורה טובה. גם ברצפת הייצור אנחנו בודקים את עצמנו ובוחנים את אופן ביצוע המשימות. המסקנות יבואו לידי ביטוי בתוכנית העבודה של שנת 2019. מהלכים כאלו, טוב שיעשו בזירות ואחריות, בכדי לא להגיע לידי מצב של "לשפוך את התינוק עם המים". אני אופטימי ומעודד, חושב ומאמין שאנחנו אחרי המשבר.

כרמל האפרין

אתרצה ופני אורן, לדודה זיהי ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכדה-נינה בת לספיר ואבי חביביאן
איחולים לאהבות ולנחת!

סניף בני עקיבא סעד לאהצ'י – שבת אראון תשע"ט

ערב שבת

16:22 – כניסת שבת.

16:35 – קבלת שבת ותפילת קרליבך בבית כנסת חטיבה – כולם מוזמנים!

בוקר שבת

10:30 – קידוש בסניף לחניכים.

11:00 – תצוגת קירות – מוזמנים!

14:15 – מפקד חגיגי.

14:30 – תפילת מנחה בבית כנסת החטיבה, פעולה סניפית עם השליחים.

17:19 – צאת שבת.

מוצאי שבת

18:45 – תהלוכה.

מסלול התהלכה: יוצאים מהסניף לכיוון המשפחתון, פונים שמאלה מעל בית כנסת החטיבה, ימינה מעל הבתים הכוללים לכיוון חדר קרמיקה, ימינה על הכביש העוקף, ימינה ליד הבית של בוקי, שמאלה מעל בית הכנסת, ימינה לפני הגנים לרחבת הכלבו.

19:30 – מפקד אש ודגלנות ברחבת הכלבו, הופעות החניכים בחדר האוכל.

נשמח לראותכם!

- חניכי סניף סעד, הצוותים ואליה הקומונרית

לילינוי מלך טוב לראש נישואיך ע"ל משה
ליליאן ויאיר שמה ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

למרים תמיר מלך טוב להולדת הנכד
בן לעידו ואורית תמיר
איחולים לשמחות ולנחת!

לחיה וצמית רידר מלך טוב להולדת הבת
לאביבה ושציה ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

